

Komentarz do Prawa Harcerskiego

hm. RP Henryk Glass

Henryk Glass

pseud. Chudy Wilk, Stanisław Jankowski (1896–1984) – harcmistrz Rzeczypospolitej, ekonomista, doktor nauk politycznych, p.o. Naczelnika Harcerstwa na Rusi i w Rosji (1919), Naczelnik Głównej Kwatery Męskiej ZHP (1921–1924). Autor wielu książek harcerskich. W harcerstwie cieszył się dużym autorytetem. Znany był z rzetelności, słowności, punktualności, obowiązkowości, spostrzegawczości, dużego poczucia humoru, daru błyskawicznej, ciętej riposty i dowcipnych wierszyków sytuacyjnych. W 1939 roku przyczynił się do założenia organizacji Harcerstwo Polskie (HP), i został członkiem jej władz. Walczył w Powstaniu Warszawskim. Od 1945 r. przebywał na

emigracji. W Londynie pracował w ZHPpgK, był członkiem Komisji Rewizyjnej (1964–1967), członkiem GKH ZHPpgK (1967–1976). W 1961 r. utworzył Harcerską Komisję Historyczną, uznaną następnie przez Naczelnictwo ZHPpgK za Komisję Historyczną Naczelnictwa ZHPpgK. Owocem jej pracy były zeszyty i tom Historia harcerstwa. W 1973 r. wydał podręcznik harcerski Życie radosne, a w 1979 r. W pracy i walce – 16 życiorysów wybitnych Polaków XX wieku. Zmarł 14 stycznia 1984 r. w Londynie. Został pochowany na cmentarzu Gunnersbury. Prochy jego i żony złożono w 2006 r. w grobie rodzinnym na cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Prawo Harcerskie

I. Harcerz/Harcerka służy Bogu i Polsce i sumiennie spełnia swoje obowiązki.

Gdziekolwiek harcerz się znajduje, stara się czyny swoje uzgodnić z wolą Boga i zrozumieć, czego od niego Ojczyzna wymaga.

II. Na słowie harcerza/harcerki polegaj jak na Zawiszy.

Harcerz ceni swą godność; jest prawdomówny; kłamca nie wart być harcerzem.

Harcerz nie rozróżnia słowa zwyczajnego, które by nie zobowiązywało, od słowa honoru, którego dopiero się nie łamie.

Harcerz waży swoje słowa; na wiatr ich nie rzuca. Obłudę i fałszem się brzydzi.

III. Harcerz/harcerka jest pożyteczny/pożyteczna i niesie pomoc bliźnim.

Ten obowiązek ma spełniać z największym nakładem sił i poświęceniem, bez względu na swoją wygodę lub korzyść, nawet na bezpieczeństwo. W niepewności, co w danej chwili wykonać, zapyta harcerz samego siebie, co lepsze dla innych i to jako swój obowiązek wykona. Harcerz szuka skrzętnie sposobności, by codziennie wyświadczyć komuś choćby drobną przysługę.

widzi

**IV. Harcerz/harcerka
w każdym widzi bliźniego,
a za brata/siostrę uważa
każdego innego harcerza/harcerkę.**

Gdy harcerz spotka drugiego, choćby nieznanego, harcerza, postępuje z nim, jakby z najlepszym znajomym i służy mu radą i pomocą.

Harcerz nigdy z góry na innych nie patrzy dlatego, że są biedniejsi albo do innej warstwy społecznej należą.

Harcerz nigdy nie da się opanować zawiści względem bogatszych lub szczęśliwszych.

brata

siostrę

V. Harcerz/Harcerka postępuje po rycersku.

Jest grzeczny dla wszystkich, a szczególnie uprzejmy dla kobiet; otacza opieką dzieci; zawsze chętnie wspiera starców i ułomnych, a dzielnie i śmiało broni pokrzywdzonych. Nie przyjmuje za swe usługi żadnej nagrody.

VI. Harcerz/Harcerka miłuje przyrodę i stara się ją poznać.

Harcerz chroni zwierzęta przed dręczeniem i sam im nigdy krzywdy nie czyni; nie zabija więc bez potrzeby nawet owadów; nie niszczy drzew i innych roślin, w ogóle – niczego w przyrodzie.

karny

**VII. Harcerz/Harcerka jest karny(-na) i posłuszny(-na)
rodzicom i wszystkim swoim przełożonym.**

Postuch harcerski przyczynia się do wyrobienia karności w życiu społecznym. Każdy rozkaz harcerski musi być wykonany natychmiast i ochotnie, choćby był niemiły. Przy rodzicach i przełożonych stoi harcerz w dobrej i złej doli; nawet mówić źle o nich nie pozwala przy sobie.

posłuszny

rodzicom

przełożonym

VIII. Harcerz/Harcerka jest zawsze pogodny(-na).

Harcerz nie zniechęca się, nie zraża, nie zna, co to dąsy. Szczególnie w chwilach niepowodzenia obce są harcerzowi wybuchy prostactwa; nie klnie wtedy i nie przezywa; zmusza się raczej do milczenia i uśmiechu.

IX. Harcerz/Harcerka jest oszczędny(-na) i ofiarny(-na).

Oszczędny nie przez sknerstwo, lecz przezorność, by nie być ciężarem dla innych i pomagać potrzebującym; ofiarny - "na odzianie i nakarmienie Matki-Ojczyzny". Gry hazardowe i w ogóle trwonienie czasu i majątku uważa za grzech narodowy.

ofiarna

X. Harcerz/Harcerka jest czysty(-ta) w myśli, mowie i uczynkach, nie pali tytoniu i nie pije napojów alkoholowych.

Harcerz brzydzi się wszelkim brudem, unika złego towarzystwa, nie pozwala w swojej obecności nie tylko czynić, ale nawet mówić i dowcipkować nieprzystojnie. Harcerz stroni od trucizn szkodzących ciału i duszy. Chce zachować zdrowie i siły dla siebie i dla dobra ogółu; pragnie dawać dobry przykład drugim; przyczynić się do szerzenia zasad wstrzemięźliwości, a przez to do zmniejszenia spustoszeń pośród szerokich warstw narodu.

Źródło:

1. Marcin Binasiak, *Prawo i Przyrzeczenie Skautowe i Harcerskie. Źródła. Wersje. Komentarze. Materiał dla drużynowych i instruktorów*, II Ogólnopolski Zlot Drużynowych, Kraków 18 – 21.08.2005
http://muzeumharcerstwa.pl/images/files/strefadruzynowego/Prawo%20i%20Przyrzeczenie%20Harcerskie_wersje.pdf, dostęp 25.07.2021

